

פרק שמונה עשר שבח מפניו

עין משפט
נֶר מָצֹה

כט.

לג א ב ג מ"י פ"ג מל' ס'תם כלכה ג' סמג נליון ס'ה טו"ש"ע ח"ש קימן ס'ל קעיף ג': לד ד מ"י סס טו"ש"ע סס ח"ב:

לְהָ מַיִם סֵס פֶּלֶס יְקָמֶג
סֵס טוֹצָעַת חַיִם קַיִם
שְׁכָם שְׁפִירַת זַיִן:
לוּ וּמַיִם סֵס פֶּלֶס דְּקָמֶג
סֵס טוֹצָעַת חַיִם קַיִם אַל
שְׁפִירַת זַיִן:

תורה או רשותם
1 כי קצור אל עיר ימים
רבנן להלום עליה
ונפש לא תשחית את
עצה לניח עליי גורן לא
מנמו תאכל ואתו לא
תכרת כי הזדים עץ השדרה
לבא מפרק במעוזו:
דברים כ יט

לעוז רש"י

מומפ ריש'
ספק נפשות להקל. דיב' נפשות, דרכ' וסילו קעדים
כמיע' (בחובות טו. ביק' מז' סנהדרין עט). מדורה. טיקון גלול (שורבין עט). דעבד מילטה. סקוח (חולין קיא).

רבא משמיה דרב יהודה אמר
שבעה. נכלולא מצמע

דרצ'ת נטענמיה דפֿלְקָן סַדֵּר שְׁוִיכָן
דֶּרֶךְ קַהֲן גַּבְּרִיָּה יְנוּקָה דְּלִימָדָפָן
חַמְמָמִים הַמְּרָא לְאָהָר בְּצָה נִיטְחָנָה
הַמְּמָמִים לְהָס נִילְכָה נִימְמָהוּ הַגָּבָה
חַמְמָמִים דְּמַמְתָּהָן בְּיֹס סְמִינִי סִיא
קוֹדָס מִילָה צְסִיאָה כְּלָחָד חַמִין נְמוּנוֹ
לְלַחְמָר מִילָה מַמְכוֹן כָּוָה וְכָלָה חַמְמָמִים
בְּיֹס סְמִינִי מַהְלָלָן עַלְיוֹ בְּצָמָה וְסִיאָנוֹ
לְהַלֵּח בְּצָבָעָה דְּנַגְמָתָהָס קְבָצָר כְּעַנְיָן
קְרִיכָה מִיטָה נְלִזְמָנָה לְהַלְמָלָה לְהָהָרָכָה
סְלִצָּס מִיקְיָצִי נְמָס נִילְכָה וְעַד
דְּבָקָוּנָעָלָם פְּיָיָה קְתָס נִימְמָהוּ הַגָּבָה
חַמְמָמִים עַיִן נִילְכָה וְפִילְסָה רַחַם נְקָדָה
לְפִלְסָס דְּלָבָדָי וְדָבָדָה וְהַמְּמָרָה לְהָהָר
הַמְּרָא מְדָרָה וְמִרְאָה הַמְּרָא מְדָרָה וְלִמְרָא
פְּלָגִי וְכָלְדוֹן קִיְמָהוּ נִנְאָדָעָה:

ג' ו' ול' ג' בין אמרה צריכה
ת השבת ו' אמרה צריכה אני
אין מחלין עליה את השבת ל'
ושבנה אבל עושין ע"י ארמאן
רכבי חולה נعشין ע"י ארמאן

ן לא אמרה צרוכה אני אין
השבה רב אשוי מתני הכהן
י' הכהן אמר רב יהודה אמר
זמן שהකבר פתוח בין אמרה
אמורה אין צריכה אני מחלין
שבת נסתם הקבר אמרה
מלחlin עליה את השבת לא
אני אין מחלין עליה את
נא למרימר מר וומרא מתני
שי מתני לחומרא הלכתא
ה ברור וומרא ספק נושא
פתחת הקבר אמר אביי
ב' על המשבר רב הונא בריה
י' משעה שהדם שותת ויורד
כח שהברותיה נושאות אותה
יע פיתחת הקבר אמר אביי

ה שלשים אמרו הנדרדי ר' יהושע
לא צריכה אני מהלין עליה
ת השבת אמרה לא צריכה אני
כבה אני אין מהלין עליה את
בריה דרב עילאי דאמר כל
המנוגא דאמר רב המונוגא
אמר רב יהודה אמר רב בא לא אמרן
לטבילה אמר שמואל בטל
לה מחממה כי הא דברתיה
בעלה ואצטניאית ואטמיון לעיר
ה אמר שמואל עשיין מדורה
יה אין חוליה לא בימות הה
ו חייה ולשׁ חוליה לשב במורה
ר' בר חייא בר אבון אמר ש
תקופת תומו שמואל צל
יה פטורא דיזונה לרבה צל
בר מר משום בכל חשחתו^ט
דרדה אמר רב לעולם ימכור אה
ס ואין לו מה יוכל ימכור
אי צרכי סעודה רב אמר בעי
נפש ואישמואל אמר יין סומק
דעך מילתא עברו ליה תבי
אוניה ורב נחמן שטי עד דקפי
תרא רבא מהדר אחומרא בר תל
מושתא מינויכו בומה דהכמה
ברורומי אסורי בר מהואי ערימה
קוקול ווא מכא ולזיל לשׁ שב חנוּן

שב תמר אוכמתה ולישוף מ' חכמיא דיהודאי בישא מי הוי
בכוליה שתא יומא תנפלה
רב ושמוואל דאמריו תרוידר
הוא על חייו לא חס אני און
א דרכיך ויקא דילמא שפי לה
הזה רגיל ועבד מליחת באיתא
שטעמאן דאמריו תרוידר הוא מ'
ביבא ירא אפה אי פגע במ'.

^טצָרִיכָה אַנְיָה
מַחְלָלֵן עֲלֵיהֶה
כָּר וּזְטוֹרָא מַהֲרָה
שְׁמָוֹאֵל חִיה כְּבָשָׂר
צָרִיכָה אַנְיָה וּבְנֵי
עֲלֵיהֶה אַת הַ^ט
צָרִיכָה אַנְיָה
אַמְרוֹה צָרִיכָה
הַשְׁבָּת אֶל רַבְּבָה
לְקוֹלָא וּרְבָה
כְּבָאָן אֶל הַלְּלָה
לְחַקְלָה מַאֲוִיתָה
^טאַמְשָׁעָה שְׁתַעַשְׁ
דָּרָב יְהוֹשֻׁעַ אַמְמָךְ
וְאַמְרֵי לָה בְּמַשְׁ
בָּגְפִיה עַד בְּ^ט

וְסָגָן מַמְמָמָה
סָק גָּדוֹלָה קָנוֹ
חוֹ לִפְאַתְּקָה
וְמוֹכִים לִטְפָּק
וְכָל מַדְלָך
פָּסּוּאָם:
גָּדוֹלָה קָלוֹ
לְמַלְאָה לְאַלְפִּים.
סָלָן נָק בְּזִיוֹ
קָמָה (מָהָרָה) גָּדוֹלָה
עַדְתָּם סָקוֹס:
סָקוֹס: לְמַחְמָדָה
סָקוֹמָה: עַד
מָהָרָה: מְהֻנָּה.
מִלְּדוֹן:
צְהֻמָּה עַדְכָּלָה.
פָּטָלָה:
לְלָסָה עַרְפִּיָּה. צָנָ

אבלט אשכחה
לא הוא אלא
אנגל ליה: (ה)
רָם מְקַלֵּן לוֹ
תְּרוּיוֹרְיוֹ הָאִי מָאָ
אתִי זַקָּא וְשַׁאֲוָן
עַכְבָּר וְאַרְגְּנִישׁ בְּנֵי
הַהֶּדֶר לִיפּוֹק דָּא

הנחות ה'ב'ח
(ט) רשי' ד"ה פמולח דיוינה
כו' בוי'צ. כ"ג עלי' גלומיס